

Udskriftsdato: 15. december 2025

2020/1 BSF 110 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om mere fleksibel hjælp til familier med børn med handicap

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 21. december 2020 af Karina Adsbøl (DF), Liselott Blixt (DF),
Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF),
Morten Messerschmidt (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om mere fleksibel hjælp til familier med børn med handicap

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag om mere fleksibel hjælp til familier med børn med handicap.

Lovforslaget skal sikre, at den enkelte familie med børn med handicap får en større frihed til selv at tilrettelægge hverdagen på den måde, der giver mening for dem. Familiens mulighed for selv at administrere hjælpen skal sikres ved at ændre familiens samlede bevilgede hjælpertimer til et beløb, som forældrene kan disponere over ved planlægning af hjælpertimer. Lovforslaget skal fremsættes inden udgangen af indeværende folketingsår.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 143, folketingsåret 2015-16. Der henvises til www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2015-16, tillæg A, B 143 som fremsat og tillæg F, møde 100, kl. 17:03.

De eksisterende hjælperordninger mangler fleksibilitet

Familier til børn med handicap har i dag svært ved at planlægge hverdagen med de nuværende hjælperordninger. Familierne kan nemlig få bevilget hjælpertimer efter flere forskellige regelsæt med forskellige krav. Hjælpen kan således gives efter serviceloven, folkeskoleloven og sundhedsloven m.fl., hvor hver type hjælp er bevilget på forhånd og er begrænset til at kunne gælde til bestemte formål og på bestemte steder og tidspunkter. Reglerne mangler ganske enkelt fleksibilitet.

Der er mange eksempler på hjælperordningernes ufleksible sammensætning. For eksempel kan barnet med handicap måske ikke deltage i en børnefødselsdag hos en kammerat, fordi hjælpen på det tidspunkt af dagen er bevilget af skolen og forudsætter, at barnet er og forbliver på skolen. Et andet eksempel er, hvis barnet med handicap er fraværende fra skole på grund af sygdom. I sådanne situationer er der ikke uden videre mulighed for at få hjælp til pasning og lignende i hjemmet, fordi hjælpen i dagtimerne er bundet til skolen. Forældrene må derfor ofte tage fri fra arbejde ud over barnets første og anden sygedag, fordi der ikke er nogen til at passe barnet i hjemmet. Samtidig sidder hjælperen, der ellers er bevilliget til barnet, standby på skolen.

Reglernes fleksibilitet er blevet indskrænket af en afgørelse fra Ankestyrelsen i 2013. Tidligere var den samlede hjælp nemlig bevilget efter servicelovens § 41, hvorefter kommunen kunne give hjælp til dækning af nødvendige merudgifter som følge af barnets eller den unges handicap. Eksempelvis kunne der gives dækning til nødvendige merudgifter til aflønning af en barnepige eller støtteperson, som både kunne være praktisk hjælp i hjemmet og hente og bringe barnet ved deltagelse i aktiviteter uden for hjemmet. Ankestyrelsen slog imidlertid fast i 2013, at bestemmelsen kun må bruges, hvis behovet ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i serviceloven eller anden lovgivning. Derved fik familierne indskrænket den fleksibilitet, de tidligere havde oplevet.

Hjælpen bør gives som en samlet pulje

Dansk Folkeparti foreslår, at de forskellige bevilgede hjælperordninger, ændres til et samlet pengebeløb, som familien til barnet med handicap selv kan vælge at administrere. På den måde kan hjælpen tilrettelægges mere helhedsorienteret og fleksibelt, så den kommer til at passe bedst muligt ind i familiens mønstre og hverdag.

Det skal være muligt at bruge den bevilgede hjælp både i hjemmet og til aktiviteter ude af huset. Det skal desuden være muligt at bruge hjælperen, selv om man laver aktiviteter i en anden kommune, end hvor man bor. Det er klart en fordel for barnet og familien, hvis det bliver muligt at bruge den samme hjælper både i hjemmet, institutionen og skolen. Det vil blive muligt, hvis familien selv får lov til at administrere hjælpertimerne.

Den foreslåede lovændring vil helt konkret betyde, at kommunen får pligt til at tilbyde forældrene at få hjælpen tildelt som en samlet pulje, som de selv kan administrere. Denne pulje kan herefter bruges på tværs af de forskellige formål. Særlig følgende bestemmelser i serviceloven skal være omfattet: §§ 41, 42, 44, 45, 83, 84 og 86. Herudover bør lovændringen også omfatte hjælp, som er bevilget af skolen, og hjælp efter sundhedsloven, hvis barnet f.eks. er respiratorbruger. Opregningen af bestemmelser er næppe udtømmende. Forældrene får derved, som arbejdsledere i dagligdagen, ret til at tilrettelægge hjælpen, så den kommer til at passe bedst muligt ind i familiens hverdag.

Den foreslåede ordning vil ikke ændre på reglerne for bevilling af de forskellige typer hjælp. Den vil

alene give familierne mulighed for selv at kunne tilrettelægge hjælpen, så det passer bedst muligt for netop deres familie. Desuden skal familien kunne fortsætte med de eksisterende ordninger, hvis familien ikke ønsker selv at stå for administrationen.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget medfører ikke negative økonomiske konsekvenser, da både udmåling og omfang af hjælpen vil være uændret i forhold til det, der gælder i dag. Forslaget vil formentlig medføre administrative besparelser i kommunerne, fordi hjælp til den samme familie ikke løbende vil skulle behandles i flere forskellige forvaltninger.

Skriftlig fremsættelse

Karina Adsbøl (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om mere fleksibel hjælp til familier med børn med handicap.

(Beslutningsforslag nr. B 110)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.